

PAPLŪDIMIO ĮTEISINIMO METODINĖS REKOMENDACIJOS

Vilnius, 2026

Rengėjas Higienos instituto Profesinės ir aplinkos sveikatos centras, Aplinkos sveikatos skyrius
Tekstas redaguotas DI

Higienos institutas, Studentų g. 45A, LT-08107 Vilnius

Tel. +370 5 262 4583, faks. +370 5 262 4663, el. paštas institutas@hi.lt

[Facebook](#) [LinkedIn](#) [Youtube](#)

TURINYS

ĮVADAS	4
PAPLŪDIMIO ĮTEISINIMO ALGORITMO SCHEMA	5
SĄVOKOS	6
PAPLŪDIMIO POREIKIO INICIJAVIMAS IR ĮSIPAREIGOJIMAS	6
TIKSLŲ IR SIEKIAMŲ REZULTATŲ NUSTATYMAS	7
REIKALAVIMŲ IDENTIFIKAVIMAS	7
Teritorijos teisinio statuso ir planavimo suderinamumo įvertinimas	7
Visuomenės sveikatos saugos užtikrinimas	8
Infrastruktūros ir teritorijos sutvarkymas	11
PAPLŪDIMIO TERITORIJOS PROJEKTAVIMAS	12
DERINIMAS SU INSTITUCIJOMIS	13
SPRENDIMO PRIĖMIMAS	14
PAPLŪDIMIO ĮRENGIMAS	15

IVADAS

Paplūdimio įteisinimas Lietuvos Respublikoje nėra savarankiška įstatyme apibrėžta procedūra, tai – kompleksinis administracinis procesas, kylantis iš žemės nuosavybės, valdymo ir tvarkymo, teritorijų planavimo, statybos, aplinkos apsaugos bei viešojo administravimo sritis reglamentuojančių teisės normų sisteminio aiškinimo ir taikymo.

Šios metodinės rekomendacijos parengtos siekiant pateikti esmines nuostatas, kurios padėtų savivaldybėms formuoti vienodą praktiką vertinant teritorijų pritaikymą paplūdimiams bei priimant pagrįstus sprendimus dėl jų įteisinimo ir maudyklų įrengimo.

Rekomendacijose pateikta veiksmų seka ir vertintini aspektai nėra privalomi visais atvejais – jie turi būti taikomi proporcingai, atsižvelgiant į konkrečios teritorijos gamtinius ir infrastruktūrinius ypatumus; teritorijos lankomumą ir faktinį naudojimo intensyvumą; galimas rizikas bei esamą visuomenės poreikį; savivaldybių turimus administracinius, finansinius ir kitus išteklius.

Paplūdimys, kaip rekreacinė teritorija, neturi atskiro specialiojo reglamentavimo. Lietuvos higienos normoje HN 92:2018 „Paplūdimiai ir jų maudyklų vandens kokybė“¹ (toliau – higienos norma) reglamentuojama tik paplūdimių ir jų maudyklų vandens kokybė, stebėsena, bendrieji saugos reikalavimai, tačiau neapibrėžiama paties paplūdimio įteisinimo procedūros eiga. Rekomendacijos užpildo šią spragą, kartu prisidedamos prie Lietuvos tarptautinių įsipareigojimų vykdymo² kasmet rengti ir pateikti Europos Komisijai Lietuvos maudyklų vandens kokybės ataskaitą.

Svarbus aspektas, į kurį rekomenduojama atsižvelgti inicijuojant įteisinimo procesą, yra įteisinto paplūdimio ir vietos gyventojų naudojamų neformalių maudymosi vietų atskyrimas. Sprendimas dėl teritorijos tinkamumo naudoti oficialiam paplūdimiui turi būti grindžiamas poreikiu įrengti maudyklą ten, kur įprastai maudosi didelis žmonių skaičius, atsižvelgiant į ankstesnių maudymosi sezonų lankytojų srautus bei galimybes plėtoti rekreacinę infrastruktūrą. Identifikavus didelį besimaudančiųjų skaičių, kurį savivaldybė laiko tokiu pagal nustatytas tendencijas ar turimą infrastruktūrą, teritorijai turėtų būti suteiktas oficialus statusas. Tai leistų savivaldybėms racionaliai paskirstyti išteklius, užtikrinant, kad įteisintose vietose būtų vykdoma privaloma vandens kokybės stebėsena, organizuojamos paslaugos bei įrengiama reikalavimus atitinkanti infrastruktūra, kartu aiškiai apribojant šias zonas nuo neformalių, mažo intensyvumo poilsio vietų.

¹ Sveikatos apsaugos ministro 2007-12-21 įsakymas Nr. V-1055 „Dėl Lietuvos higienos normos HN 92:2018 „Paplūdimiai ir jų maudyklų vandens kokybė“ patvirtinimo“.

² Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimas 2006-03-27 Nr. 299 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. balandžio 7 d. nutarimo Nr. 388 „Dėl ataskaitų, susijusių su Europos Sąjungos aplinkos sektoriaus teisės aktų įgyvendinimu, teikimo Europos Komisijai tvarkos patvirtinimo ir informacijos, kurios reikia ataskaitoms Europos aplinkos agentūrai parengti, teikimo“.

Pagrindinis rekomendacijų tikslas – nustatyti objektyviais kriterijais pagrįstą paplūdimio steigimo ir įteisinimo sprendimų priėmimo algoritmą. Šis algoritmas skirtas padėti savivaldybėms nuosekliai įvertinti planuojamų sprendimų galimybes, siekiant užtikrinti visuomenės poreikių tenkinimą ir darnų teritorijų naudojimą; garantuoti lankytojų saugumą bei vandens kokybę; aiškiai nustatyti paplūdimio įteisinimo, maudyklos įrengimo ir maudyklos vandens kokybės stebėsenos procesus.

Pažymėtina, kad šis dokumentas yra metodinio ir patariamojo pobūdžio. Rekomendacijos nėra norminis teisės aktas, jos nenustato naujų privalomų teisinių reikalavimų bei nekeičia Lietuvos Respublikos teisės aktuose įtvirtintos savivaldybių institucijų kompetencijos, teisių ir pareigų.

Rekomendacijų nuostatos taikomos kartu su galiojančiais Lietuvos Respublikos teisės aktais, o esant imperatyviems reikalavimams, vadovaujamasi atitinkamų teisės aktų nuostatomis.

PAPLŪDIMIO ĮTEISINIMO ALGORITMO SCHEMA

SĄVOKOS

Paplūdimys³ – sausumos ir su ja besiribojančio paviršinio vandens telkinio dalis, skirta poilsiui organizuoti.

Didelis besimaudančiųjų skaičius¹ – tai skaičius, kurį institucija, atsakinga už paplūdimių ir maudyklų administravimą, laiko dideliu, atsižvelgdama į ankstesnių maudymosi sezonų besimaudančiųjų skaičiaus tendencijas ir (arba) turimą infrastruktūrą ir įrenginius, ir (arba) į priemones, kurių buvo imtasi maudymuisi skatinti.

Maudykla¹ – paplūdimio vieta, skirta maudytis dideliame besimaudančiųjų skaičiui ir atitinkanti Lietuvos higienos normos HN 92:2018 „Paplūdimiai ir jų maudyklų vandens kokybė“ reikalavimus.

Mėginio ėmimo vieta – tiksliai nustatyta nuolatinė vandens telkinio vieta, kurioje imami mėginiai.

Sanitarinės apsaugos zona⁴ – aplink stacionarų taršos šaltinį arba kelis šaltinius esanti teritorija, kurioje dėl galimo neigiamo planuojamos ar vykdomos ūkinės veiklos poveikio visuomenės sveikatai galioja šiuo įstatymu nustatytos specialiosios žemės naudojimo sąlygos.

Rekreacija⁵ – žmogaus fizinių ir dvasinių jėgų atgavimo procesas, žmogaus laisvalaikio veikla, kurios tikslas – keliauti, poilsiauti ir (ar) sveikatinis.

PAPLŪDIMIO POREIKIO INICIJAVIMAS IR ĮSIPAREIGOJIMAS

Inicijavimo ir įsipareigojimo etapas yra esminė paplūdimio įteisavimo proceso pradžia, užtikrinanti aiškų administracinį, teisinį ir strateginį pagrindą tolesniems veiksams. Rekomenduojama, kad savivaldybė, ar kitas atsakingas subjektas šį etapą vykdytų nuosekliai, užtikrindamas skaidrumą, bendruomenės įtraukimą ir atitiktį teisės aktams.

Rekomenduojama išsamiai apibrėžti poreikį įteisinti paplūdimio teritoriją, identifikuojant ir argumentuotai pagrindžiant jos rekreacinę, ekologinę bei socialinę reikšmę konkrečioje vietovėje. Pagrindimas turėtų būti paremtas išsamia esamos situacijos analize, apimančia teritorijos naudojimo pobūdį, visuomenės poreikių vertinimą, alternatyvių rekreacinių erdvių prieinamumą bei galimą ilgalaikį poveikį aplinkai ir vietos bendruomenės gerovei. Paplūdimio įteisinimas gali būti inicijuojamas įvairių suinteresuotų subjektų, tiek savivaldybės institucijų, tiek vietos bendruomenės, tiek nevyriausybinių organizacijų ar privačių žemės savininkų, teisės aktų nustatyta tvarka. Svarbu pateikti argumentuotą pagrindimą, kodėl paplūdimio įteisinimas yra reikalingas konkrečioje vietovėje.

³ Lietuvos Respublikos Seimo 1997 m. spalio 21 d. Lietuvos Respublikos Vandens įstatymas Nr. VIII-474

⁴ Lietuvos Respublikos Seimo 2019 m. birželio 6 d. Lietuvos Respublikos specialiujų žemės naudojimo sąlygų įstatymas Nr. XIII-2166.

⁵ Lietuvos Respublikos Seimo 1993 m. lapkričio 9 d. Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymas Nr. I-301

TIKSLŲ IR SIEKIAMŲ REZULTATŲ NUSTATYMAS

Rekomenduojama aiškiai, struktūruotai ir suderintai tarpusavyje apibrėžti paplūdimio įteisinimo iniciatyvos tikslus bei siekiamus rezultatus, užtikrinant jų atitikti viešojo intereso, darnaus teritorijų vystymo, aplinkos apsaugos ir racionalaus gamtos išteklių naudojimo principams. Tikslai turėtų būti formuluojami konkrečiai ir technine bei organizacine prasme įgyvendinamai, atsižvelgiant į vietos bendruomenės poreikius, teritorijos naudojimo esamą ir potencialią būklę bei savivaldybės strateginius plėtros ir teritorijų planavimo dokumentus. Rekomenduojama numatyti planuojamą paplūdimio funkciją (pvz., viešasis su aktyvaus laisvalaikio zona, viešasis specializuotas ar viešasis riboto naudojimo), teritorijos naudojimo intensyvumą, infrastruktūros vystymo kryptis, lankytojų srautų valdymo principus bei aplinkos apsaugos, kraštovaizdžio išsaugojimo ir ekologinės pusiausvyros prioritetus. Papildomai siūloma nustatyti vertinimo kriterijus ir rodiklius, leidžiančius objektyviai įvertinti tikslų įgyvendinimo pažangą ir rezultatyvumą, bei užtikrinti sklandų, pagrįstą ir koordinuotą tolesnių paplūdimio įteisinimo etapų vykdymą.

Taip pat rekomenduojama užtikrinti, kad nustatyti tikslai būtų suderinti su suinteresuotų institucijų pozicijomis ir, kiek įmanoma, atlieptų vietos bendruomenės lūkesčius, taip sudarant prielaidas sklandžiam tolesnių sprendimų priėmimui ir įgyvendinimui. Aiškiai ir pagrįstai suformuluoti tikslai sudaro esminį pagrindą nuosekliai, skaidriai ir efektyviai paplūdimio įteisinimo proceso organizavimui bei įgyvendinimui.

REIKALAVIMŲ IDENTIFIKAVIMAS

Teritorijos teisinio statuso ir planavimo suderinamumo įvertinimas

Šiame etape rekomenduojama atlikti teritorijos teisinės atitikties bei teritorijos gamtinių ir infrastruktūrinių sąlygų analizę, siekiant nustatyti paplūdimio įteisinimo galimybę ir užtikrinti, kad iniciatyva būtų vykdoma laikantis galiojančių teisės aktų, teritorijų planavimo dokumentų bei kitų teisinių ir administracinių reikalavimų. Vertinimo metu turi būti identifikuoti galimi teritorijos naudojimo apribojimai, teisės statuso ypatumai, aplinkos apsaugos ir kraštovaizdžio išsaugojimo aspektai, siekiant pagrįsti tolesnių sprendimų priėmimą.

Analizuojant paplūdimio įteisinimo teisinį reguliavimą Lietuvoje, pažymėtina, kad paplūdimio įteisinimas grindžiamas Lietuvos Respublikos žemės įstatyme įtvirtintu principu racionaliai naudoti žemę, tenkinant visuomenės poreikius, išsaugant gamtinę aplinką⁶. Žemės naudojimas turi atitikti nustatytą pagrindinę tikslinę paskirtį, todėl planuojama teritorija turi būti perduodama savivaldybėms patikėjimo teise Vyriausybės nustatyta tvarka Nacionalinės žemės tarnybos vadovo sprendimu viešosios paskirties rekreacinei ir poilsio paskirčiai arba tokia paskirtis turi būti nustatyta teritorijų planavimo

⁶ Lietuvos Respublikos 1994 m. balandžio 26 d. Žemės įstatymas Nr. I-446

dokumentais ar žemės valdos projektais, nuo kurių priklauso šios teritorijos planavimo ir žemės naudojimo sąlygos. Žemės sklypo pagrindinė žemės naudojimo paskirtis ir būdas registruojami Nekilnojamojo turto registre, žemės sklypo kadastro duomenis įrašant į Nekilnojamojo turto kadastrą pagal Nekilnojamojo turto kadastro įstatymo, Nekilnojamojo turto registro įstatymo ir jų įgyvendinamųjų teisės aktų nustatytą tvarką.

Paplūdimio įrengimas patenka į viešųjų erdvių ir rekreacinių teritorijų formavimo proceso sprendinių sistemiškumo, skirtingo lygmens dokumentų suderinamumo ir tarpusavio poveikio reikalavimus, sudaryti sąlygas gamtinės ir antropogeninės aplinkos darnai, urbanistinei kokybei, išsaugant vertingą kraštovaizdį, biologinę įvairovę, gamtos ir kultūros paveldo vertybes.⁷ Vadovaujantis Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatymo 2 straipsniu, teritorijų planavimo dokumentai nustato teritorijos naudojimo, tvarkymo ir apsaugos sprendinius. Atsižvelgiant į tai, planuojamos teritorijos pritaikymas paplūdimio veiklai galimas tik nustačius atitinkamą teritorijos naudojimo reglamentavimą teritorijų planavimo dokumentuose.

Planuojama teritorija turi būti priskirta rekreacinei teritorijai, numatant galimybę joje vykdyti visuomenės poilsio veiklą, įskaitant paplūdimio įrengimą ir eksploatavimą. Jeigu galiojančiame bendrajame plane tokia paskirtis nenustatyta, turi būti atliekamas bendrojo plano keitimas ar koregavimas.

Paplūdimio įteisinimo proceso metu labai svarbu atsižvelgti į Saugomų teritorijų įstatymą, ypač į 3, 5, 13, 19 straipsnius, kad būtų užtikrinta, jog numatoma teritorija atitinka visus aplinkos apsaugos ir žemės naudojimo reikalavimus, bei gauti visus reikalingus leidimus, kad paplūdimio įrengimas bei naudojimas būtų vykdomi teisėtai, darniai ir tvariai. Būtina atsižvelgti į saugomų teritorijų planavimo dokumentus, įskaitant savivaldybės ir vietovės lygmens kompleksinius teritorijų planavimo dokumentus, kurie numato teritorijų paskirtį, naudojimo apribojimus ir veiklos reikalavimus saugomose teritorijose. Pažymėtina, kad jei paplūdimys numatomas įteisinti valstybiniame parke, tai būtina laikytis Saugomų teritorijų įstatymo ir Valstybinių parkų nuostatų, užtikrinant kraštovaizdžio, gamtos, kultūros vertybių ir ekologinės pusiausvyros apsaugą. Parko statiniai ir infrastruktūra gali būti įrengiami tik numatytose zonose, suderinus su parko direkcija ir, jei reikia, atlikus poveikio aplinkai vertinimą. Taip pat būtina patikrinti, ar teritorija patenka į valstybinių parkų, rezervatų ar paveldo objektų buferines apsaugos zonas. Šiose zonose draudžiama keisti hidrologinį režimą, statyti statinius, kurie blogina paveldo eksponavimo sąlygas arba didina vizualinę taršą. Visos planuojamos veiklos turi būti suderintos su atsakingomis institucijomis ir neprieštarauti buferinių zonų apsaugos tikslams.

Jei planuojama teritorija patenka į saugomas ar ekologiniu požiūriu jautrias zonas, turi būti atliktas biologinės įvairovės vertinimas. Jo metu nustatoma galimo poveikio augalijai, gyvūnijai ir jų buveinėms apimtis bei reikšmingumas. Nustačius reikšmingą neigiamą poveikį, turi būti numatytos poveikio mažinimo arba kompensavimo priemonės, arba svarstoma alternatyvi teritorija.

⁷ Lietuvos Respublikos Seimo 199-12-12 Teritorijų planavimo įstatymas Nr.I-1120.

Atsižvelgiant į Specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymo (toliau – SŽNS) 99 ir 100 straipsnius, atliekant teritorijos vertinimą paplūdimio įteisinimo procese, būtina tikrinti, ar teritorijai taikomi galiojantys žemės naudojimo apribojimai. SŽNS 99 straipsnis nustato specialiąsias žemės naudojimo sąlygas paviršinių vandens telkinių apsaugos zonose, kurios apima konkrečius apribojimus žemės naudojimui ir statyboms, siekiant užtikrinti ekosistemų apsaugą ir užkirsti kelią vandens telkinių taršai. Šiame straipsnyje numatytos sąlygos gali riboti ūkinę veiklą, žemės paviršiaus keitimą, statybą ir kitas žmogaus veiklas, kurios gali paveikti vandens kokybę ir aplinką. SŽNS 100 straipsnis reglamentuoja specialiąsias žemės naudojimo sąlygas, taikomas paviršinių vandens telkinių pakrantės apsaugos juostose, kurios turi būti laikomasi siekiant užtikrinti pakrantės ekosistemų apsaugą ir išsaugoti natūralias gamtines sąlygas. Rekomenduojama atlikti išsamų teritorijos teisinį vertinimą, kad būtų nustatyta, ar teritorija patenka į paviršinių vandens telkinių apsaugos zonas arba paviršinių vandens telkinių pakrantės apsaugos juostą ir, ar numatyti žemės naudojimo pokyčiai atitinka visus teisės aktų reikalavimus.

Visuomenės sveikatos saugos užtikrinimas

Rekomenduojama vadovautis ir laikytis higienos normos nustatytų reikalavimų¹. Taip galima užtikrinti maudyklos vandens kokybę, kuri turi atitikti nustatytus mikrobiologinius bei aplinkosauginius kriterijus, ir nekiltų pavojaus žmonių sveikatai. Turi būti stebimi mikrobiologiniai parametrai – žarniniai enterokokai, žarninės lazdelės, kurie rodo fekalinės taršos lygį vandenyje. Turi būti stebimas ir vandens skaidrumas, rodantis melsvabakterių sankaupų susidarymą vandenyje. Vandens kokybė turi būti vertinama remiantis laboratorinių tyrimų, atliktų akredituotose arba atestuotose laboratorijose, rezultatais. Siekiant pastovaus vandens kokybės užtikrinimo, rekomenduojama maudymosi sezono metu vandens kokybę tirti reguliariai laikantis nustatyto stebėsenos grafiko. Tyrimai turi būti atliekami kas dvi savaites, tačiau esant padidėjusiai taršai ar nepalankioms oro sąlygoms, pvz., po gausių liūčių, kai galima vandens tarša, tyrimų dažnumas turi būti didinamas, vadovaujantis Lietuvos higienos normoje nustatyta tvarka. Siekiant užtikrinti duomenų patikimumą ir reprezentatyvumą, mėginių ėmimo vietos ir tyrimų metodikos turi atitikti teisės aktuose nustatytus reikalavimus¹.

Planuojant įteisinti paplūdimį, jei rekreacinėje teritorijoje buvo stebima vandens kokybė ir yra sukauptas ketverių metų arba ne mažiau kaip 32 mėginių mikrobiologinių tyrimų rezultatų rinkinys, jis naudojamas įvertinti vandens kokybę, taip priskiriant ją puikios, geros, patenkinamos arba prastos kokybės klasei, taikant higienos normoje nurodytą metodiką. Nustačius prastą vandens kokybę, rekomenduojama atlikti aplinkos analizę, siekiant nustatyti galimus taršos šaltinius, tokius kaip nuotekų valymo įrenginių pažeidimus, neteisėtą nuotekų išleidimą, žemės ūkio veiklas, gyvulininkystės objektus, tam tikros rekreacinės veiklos formas, pavyzdžiui, vandens transporto priemonių naudojimą ir kt. Nustačius taršos šaltinius, kad nebūtų pakenkta besimaudančiųjų sveikatai, turi būti parengtas veiksmų planas, skirtas mažinti taršos grėsmę ir imamasi jo įgyvendinimo.

Paplūdimio smėlio priežiūra turi būti organizuojama laikantis higienos reikalavimų. Siekiant užtikrinti saugią, higienišką ir visuomenės sveikatos saugos reikalavimus atitinkančią paplūdimio aplinką, rekomenduojama viso maudymosi sezono metu palaikyti tinkamą smėlio sanitarinę būklę, reguliariai šalinti atliekas, pavojingus daiktus ir kitus teršalus, taip pat prireikus atlikti smėlio lyginimo, purenimo ir kitus jo priežiūros darbus.

Paplūdimio teritorijoje prieš maudymosi sezono pradžią turi būti atliktos visos būtinos visuomenės sveikatos saugai užtikrinti skirtos profilaktinės priemonės, įskaitant statinių ir įrenginių dezinfekciją, dezinfekciją ir deratizaciją. Maudymosi sezono metu privaloma užtikrinti nuolatinę sanitarines sąlygas, kad tualetų patalpos ir įrenginiai būtų švarūs, reguliariai valomi ir dezinfekuojami, o atliekos iš nerūšiuotų ir rūšiuotų atliekų konteinerių surenkamos ir išvežamos laikantis teisės aktu nustatyto periodiškumo. Persirengimo kabinos, tualetai ir konteineriai turi būti valomi kasdien, o dezinfekuojami ne rečiau kaip kartą per savaitę, užtikrinant higieninę ir saugią aplinką lankytojams.

Savivaldybių administravimo subjektai, Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo nustatyta tvarka įgalioti atlikti viešąjį administravimą, bei kiti paplūdimį administruojantys, naudojantys juridiniai ir fiziniai asmenys, atsako už paplūdimio sveikatos saugos reikalavimų užtikrinimą ir priežiūrą, maudyklų vandens kokybės stebėsenos vykdymą, visuomenės informavimą.

Paplūdimio įrengimo procese turi būti identifikuoti ir įgyvendinti visi teisės aktuose nustatyti saugos reikalavimai, užtikrinantys lankytojų gyvybės, sveikatos ir viešosios tvarkos apsaugą. Savivaldybių administravimo subjektai atsako už gelbėtojų darbo organizavimą, jų aprūpinimą reikiamomis priemonėmis, kvalifikacijos užtikrinimą ir pasirengimą teikti pagalbą. Atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos teisės aktų nuostatas, privaloma įvertinti poreikį organizuoti gelbėjimo paslaugas, įrengti gelbėjimo postus ir paskirti atsakingus gelbėtojus, užtikrinant jų darbo laiką, darbo priemonių aprūpinimą ir pasirengimą teikti pirmąją medicininę pagalbą maudymosi sezono metu. Paplūdimyje prie maudyklos, turi būti įrengtos ir gelbėtojams lengvai pasiekiamos gelbėjimo priemonės⁸, sudarant sąlygas saugiam maudymuisi. Priemonių parinkimas turi būti pagrįstas konkrečios paplūdimio ir maudyklos ypatybėmis, atsižvelgiant į vandens telkinio gylį, dugno struktūrą, sroves ir kitus aplinkos veiksnius. Maudymosi vieta paplūdimyje turi būti aiškiai pažymėta, pavyzdžiui, plūdurais, nurodant saugaus gylio ribas, pavojingas vietas ir kitus svarbius aplinkos veiksnius. Maudyklose, išskyrus priekrantės ir tarpinių vandenų paplūdimius, turi būti numatytos ir pažymėtos vietos vaikams maudytis, kur gylis turi būti ne didesnis kaip 1,30 m. Maudykloje neturi būti vandens sūkurių, duobių ar kitų pavojingų dugno nelygumų, galinčių kelti grėsmę besimaudančiųjų saugai. Naujai susiformavę pavojingi dugno dariniai turi būti nedelsiant pažymėti įspėjamaisiais ženklais ar kitomis priemonėmis (pvz., įspėjamosiomis juostomis kranto zonoje), kol bus atlikti būtini tvarkymo darbai. Maudyklos dugnas turi būti

⁸ Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamento prie Vidaus reikalų ministerijos direktoriaus 2019 m. sausio 9 d. įsakymu Nr. 1-6 „Dėl valstybinės priešgaisrinės gelbėjimo tarnybos priemonių ir įrangos sąrašų patvirtinimo“

reguliariai valomas nuo atliekų, dumblo ir kitų teršalų, galinčių kelti pavojų žmonių sveikatai ar saugumui.

Infrastruktūros ir teritorijos sutvarkymas

Paplūdimio pasiekiamumas turi būti užtikrinamas įrengiant tinkamus privažiavimo kelius, atitinkančius eismo saugos reikalavimus, ir suplanuojant pakankamą automobilių stovėjimo vietų skaičių, sudarant sąlygas saugiam transporto priemonių judėjimui bei specialiųjų tarnybų privažiavimui.

Paplūdimio teritorijos infrastruktūra turi būti planuojama ir įrengiama taip, kad atitiktų Lietuvos Respublikos teisės aktų nuostatas, reglamentuojančias viešųjų erdvių naudojimą, higienos ir aplinkos apsaugos reikalavimus, eismo saugą bei universalios dizaino principus. Paplūdimio teritorija turi būti suskirstyta į atskiras funkcines zonas: poilsio, maudymosi, fizinio aktyvumo ir zoną, skirtą lankytis su gyvūnais. Paplūdimio prieigose matomoje vietoje turi būti įrengiama paplūdimio schema su pažymėtomis funkcinėmis zonomis. Pėsčiųjų judėjimui turi būti įrengti aiškiai pažymėti ir saugūs takai, o informacinės nuorodos ir ženklai turi būti išdėstyti taip, kad lankytojams būtų lengva orientuotis teritorijoje, rasti pagrindinius infrastruktūros elementus ir susipažinti su saugaus elgesio taisyklėmis. Papildomai rekomenduojama paplūdimio teritorijoje įrengti informacinius ženklus ar kitomis priemonėmis informuoti lankytojus apie riziką maudytis apsaigus nuo alkoholio ar kitų psichoaktyviųjų medžiagų. Šiomis priemonėmis siekiama didinti lankytojų samoningumą, skatinti atsakingą elgesį vandenyje bei mažinti nelaimingų atsitikimų tikimybę.

Infrastruktūra ir paplūdimio erdvės turi būti prieinamos ir patogiai naudojamos visiems asmenims, nepriklausomai nuo jų amžiaus, fizinių, sensorinių ar kognityvinių gebėjimų. Paplūdimio infrastruktūros sprendiniai turi sudaryti lygiavertę galimybę naudotis paplūdimio teritorija tiek asmenims su negalia, tiek vyresnio amžiaus žmonėms, šeimoms su vaikais, taip pat lankytojams, turintiems laikiną judėjimo ar orientacijos sutrikimų.

Siekiant užtikrinti saugas, higieniškas ir patogias sąlygas lankytojams, paplūdimyje turi būti įrengtos persirengimo kabinos, kurios būtų lengvai pasiekiamos, užtikrintų privatumą ir netrukdytų bendram teritorijos naudojimui.

Lankytojų poilsiui rekomenduojama numatyti įrengti suolus, pavėsines, geriamojo vandens stoteles ar kitus poilsio infrastruktūros elementus, kurie būtų saugūs, patvarūs ir pritaikyti intensyviai naudojimui, jei tokie sprendiniai numatyti paplūdimio įrengimo plane.

Paplūdimyje turi būti įrengti stacionarūs tualetai arba biotualetai, atitinkantys galiojančius higienos normų reikalavimus, užtikrinant jų nuolatinę priežiūrą, valymą ir prieinamumą visiems lankytojams, įskaitant asmenis su negalia.

Paplūdimio teritorijoje turi būti numatyta tinkama atliekų surinkimo sistema, kuri apimtų pakankamą skaičių strategiškai išdėstytų šiukšliadėžių ir užtikrintų reguliarią atliekų tvarkymo paslaugų teikėjo veiklą, siekiant palaikyti švarą ir mažinti neigiamą

poveikį aplinkai. Paplūdimio prieigoje turi būti pastatyti antrinių žaliavų (popieriaus, stiklo, plastiko) konteineriai. Paplūdimio prieigose ir (ar) paplūdimyje, skirtame lankytis su gyvūnais, turi būti įrengtos šiukšliadėžės gyvūnų ekskrementams.

Savivaldybių administravimo subjektai ar kiti, paplūdimį administruojantys, naudojantys juridiniai ir fiziniai asmenys, turi užtikrinti teritorijos tvarkymą ir priežiūrą. Visi paplūdimio įrenginiai turi būti techniškai tvarkingi, saugūs naudoti ir reguliariai tikrinami, o informaciniai stendai – nuolat atnaujinami ir aiškiai matomi lankytojams.

PAPLŪDIMIO TERITORIJOS PROJEKTAVIMAS

Paplūdimio teritorijos projektavimo etapas yra savivaldybės teritorijų planavimo proceso dalis, kuria siekiama nustatyti aiškius paplūdimio teritorijos naudojimo, tvarkymo ir infrastruktūros formavimo sprendinius. Šis etapas vykdomas vadovaujantis savivaldybės teritorijų planavimo dokumentų hierarchija ir Lietuvos Respublikos Teritorijų planavimo įstatymo nuostatomis, užtikrinant, kad planuojama veikla atitiktų galiojančius teritorijų naudojimo reglamentus.

Projektavimo procese detaliojo plano rengimas taikomas tais atvejais, kai numatomi sprendiniai daro reikšmingą poveikį žemės sklypo naudojimo sąlygoms ar teritorijos struktūrai. Detalusis planas yra būtinas, kai planuojama keisti žemės naudojimo paskirtį ar būdą, formuoti naujus sklypus, koreguoti jų ribas, nustatyti servitutus ar suplanuoti naujus privažiavimo kelius ir inžinerinių tinklų koridorius. Šio plano rengimas taip pat reikalingas, kai paplūdimio įrengimo ar plėtros sprendiniai negali būti įgyvendinti remiantis galiojančiais aukštesnio lygmens teritorijų planavimo dokumentais ir būtina tiksliai apibrėžti teritorijos tvarkymo bei naudojimo reglamentus.

Projektavimo etape parengiami sprendiniai, nustatantys paplūdimio teritorijos funkcinę zoną, naudojimo režimą ir infrastruktūros išdėstymą, taip pat kiti privalomi teritorijos tvarkymo elementai. Šie sprendiniai sudaro pagrindą darniai paplūdimio teritorijos plėtrai, viešųjų erdvių funkcionavimui ir aplinkos apsaugos reikalavimų įgyvendinimui.

Jeigu paplūdimio teritorija nėra numatyta galiojančiame savivaldybės ar jos dalies bendrajame plane, projektavimo etapas pradedamas savivaldybės tarybai priėmus sprendimą dėl bendrojo plano rengimo ar keitimo pradžios ir planavimo tikslų. Plane turi būti nustatyta paplūdimio teritorijos funkcinė zona ir jos naudojimo reglamentai.

Projektavimo etape atliekamas paplūdimio teritorijos funkcinis zonavimas pagal Aplinkos ministerijos patvirtintas kompleksinio teritorijų planavimo dokumentų rengimo taisykles⁹. Funkcinis zonavimas turi nustatyti: pagrindinę žemės naudojimo paskirtį (rekreacinę, apsaugos, infrastruktūros ir kt.); leistinų veiklų prioritetus; teritorijos naudojimo apribojimus (pvz., pakrantės apsaugos juosta, ekologinės apsaugos zonos); paplūdimio infrastruktūros formavimo galimybes.

⁹ Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2014 m. sausio 2 d. įsakymas Nr. D1-8 „Dėl Kompleksinio teritorijų planavimo dokumentų rengimo taisyklių patvirtinimo“

Projektavimo etape rengiami šie sprendiniai:

- paplūdimio teritorijos ribų nustatymas;
- funkcinės zonos ir naudojimo reglamentų detalizavimas;
- pėsčiųjų takų, privažiavimų, automobilių stovėjimo vietų išdėstymas;
- inžinerinės infrastruktūros (vandens tiekimo, nuotekų, elektros, apšvietimo) sprendiniai;
- paplūdimio įrangos ir mažosios architektūros elementų išdėstymas;
- aplinkos apsaugos ir kraštovaizdžio formavimo priemonės.

Sprendiniai turi būti suderinti su savivaldybės bendrojo plano nuostatomis ir kitais galiojančiais teritorijų planavimo dokumentais.

DERINIMAS SU INSTITUCIJOMIS

Parengus paplūdimio teritorijos įteisinimo projektinius sprendinius, rekomenduojama vykdyti teritorijų planavimo dokumento derinimo etapą, vadovaujantis Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatymo, Kompleksinio teritorijų planavimo dokumentų rengimo taisyklių, Lietuvos Respublikos specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymo bei kitų galiojančių teisės aktų nuostatomis. Derinimo procedūrų tikslas – užtikrinti, kad planuojami sprendiniai atitiktų teritorijų planavimo dokumentų, specialiųjų žemės naudojimo sąlygų, aplinkosaugos, visuomenės sveikatos, kraštovaizdžio apsaugos bei kitų teisės aktų reikalavimus.

Rekomenduojama projektinius sprendinius derinti su kompetentingomis institucijomis, siekiant įvertinti jų atitiktį savivaldybės ir vietovės lygmens teritorijų planavimo dokumentams, žemės paskirčiai ir naudojimui būdai, pakrantės teritorijų naudojimo bei specialiosioms žemės naudojimo sąlygoms, kraštovaizdžio ir aplinkos apsaugos reikalavimams, visuomenės sveikatos saugos normoms, taip pat susisiekimo, infrastruktūros ir viešųjų erdvių planavimo sprendiniams. Atsižvelgiant į teritorijos specifiką, rekomenduojama sprendinius derinti su savivaldybės administracija, Nacionaline žemės tarnyba prie Aplinkos ministerijos, Aplinkos apsaugos agentūra, Saugomų teritorijų direkcija, Nacionaliniu visuomenės sveikatos centru prie Sveikatos apsaugos ministerijos, Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamento teritoriniu padaliniu, taip pat kitomis institucijomis, kurios pagal kompetenciją konkrečioje teritorijoje vykdo valdymo, priežiūros ar kontrolės funkcijas arba turi teisėtų interesų. Rekomenduojama, kad institucijos teisės aktų nustatytais terminais pateiktų derinimo išvadas, pastabas ar pritarimus, o esant pagrįstoms pastaboms, sprendiniai būtų tikslinami ar koreguojami, užtikrinant jų atitiktį teisės aktams.

Derinimo procedūras rekomenduojama vykdyti per Teritorijų planavimo dokumentų rengimo ir teritorijų planavimo proceso valstybinės priežiūros informacinę sistemą (TPDRIS), užtikrinant visų veiksmų, išvadų ir sprendimų registravimą.

Rekomenduojama savivaldybės lygmens teritorijų planavimo dokumentų derinimą vykdyti savivaldybės Nuolatinėje statybos komisijoje, užtikrinant dokumentų derinimą per 15 darbo dienų nuo prašymo pateikimo. Siūloma Komisiją sudaryti iš

kompetentingų institucijų atstovų, turinčių sprendimų priėmimo įgaliojimus, ir nustatyti jų atsakomybę už priimamų sprendimų teisėtumą, o derinimo procese numatyti planavimo organizatoriaus arba jo įgalioto atstovo dalyvavimą.

Rekomenduojama dokumentų derinimo rezultatus įforminti protokolu, laikant suderintu tik gavus visų komisijos narių pritarimą. Jei pritarimo negauta, laikoma, kad priimtas sprendimas nederinti dokumento, o tokio sprendimo motyvai turi būti aiškiai išdėstyti protokole. Taip pat rekomenduojama taikyti nuostatą, kad jei per nustatytą terminą neišduodama išvada ar protokolas ir apie tai nepranešama, laikoma, jog dokumentas yra suderintas, suteikiant teisę planavimo organizatoriui teikti dokumentą Valstybinei teritorijų planavimo ir statybos inspekcijai prie Aplinkos ministerijos, apie tai informuojant atitinkamą instituciją per 5 darbo dienas. Rekomenduojama derinimo ir svarstymo metu kilusius ginčus nagrinėti ir sprendimus dėl jų priimti teritorijų planavimo valstybinę priežiūrą atliekančiai institucijai.

SPRENDIMO PRIĖMIMAS

Detaliuosius planus tvirtina savivaldybės taryba arba savivaldybės tarybos pavedimu – savivaldybės administracijos direktorius, užbaigus detaliojo plano rengimo, derinimo ir viešinimo procedūras. Prie sprendimo, kuriuo teikiamas tvirtinti detalusis planas, rekomenduojama pateikti visus teritorijų planavimo proceso metu parengtus dokumentus, įskaitant detaliojo plano sprendinius, aiškinamąjį raštą, derinimo dokumentus, viešinimo procedūrų medžiagą ir kitus teisės aktuose nustatytus dokumentus.

Savivaldybės taryba arba jos įgaliotas savivaldybės administracijos direktorius per 20 darbo dienų nuo detaliojo plano pateikimo dienos priima sprendimą dėl detaliojo plano tvirtinimo arba motyvuotai atsisako jį tvirtinti. Priėmus sprendimą netvirtinti detaliojo plano, planavimo organizatoriui pateikiamas motyvuotas atsakymas, kuriame aiškiai nurodomi sprendimo teisiniai ir faktiniai pagrindai bei, kai tai įmanoma, rekomendacijos nustatytiems trūkumams pašalinti.

Prieš priimant sprendimą dėl detaliojo plano tvirtinimo, rekomenduojama įvertinti Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos prie Aplinkos ministerijos pateiktas išvadas, pastabas ar kitą informaciją apie detaliojo plano atitiktį teritorijų planavimo reglamentuojančių teisės aktų reikalavimams. Jeigu Inspekcijos išvada dėl detaliojo plano yra neigiama, savivaldybė privalo ją įvertinti priimdama sprendimą dėl plano tvirtinimo, o planavimo organizatoriui pateikiamas motyvuotas atsakymas, jei savivaldybė motyvuotai nusprendžia detaliojo plano netvirtinti. Jeigu Inspekcijos išvada yra teigiama, detalusis planas teikiamas tvirtinti savivaldybės tarybai arba jos įgaliotam savivaldybės administracijos direktoriui. Patvirtinus detalųjį planą, sprendimas dėl jo tvirtinimo ir visas teritorijų planavimo dokumentas turėtų būti paskelbtas Teritorijų planavimo dokumentų registre ir viešinamas savivaldybės interneto svetainėje, siekiant užtikrinti planavimo organizatoriaus ir visuomenės informuotumą. Patvirtintas detalusis planas įsigalioja kitą

dieną po paskelbimo registre, jeigu teisės aktuose nenustatyta vėlesnė įsigaliojimo data. Jeigu savivaldybės taryba ar jos įgaliotas savivaldybės administracijos direktorius per nustatytą terminą nepriima sprendimo dėl detaliojo plano tvirtinimo ir nepateikia motyvuoto atsakymo dėl atsisakymo jį tvirtinti, planavimo organizatoriaus prašymu arba savo iniciatyva Vyriausybės atstovas savivaldybėje atlieka Lietuvos Respublikos savivaldybių administracinės priežiūros įstatymo 5 straipsnio 2 dalyje nustatytus veiksmus.

Detaliųjų planų sprendiniai galioja neterminuotai, jeigu tvirtinant detalių planą nebuvo nustatytas konkretus galiojimo terminas.

Detaliųjų planų keitimai rengiami, derinami ir tvirtinami ta pačia tvarka kaip ir detalūs planas.

Savivaldybių institucijos ne vėliau kaip prieš 30 darbo dienų iki sprendimų įteisinti paplūdimius, turi suinteresuotą visuomenę informuoti apie šiuos sprendimus Informacijos apie aplinką Lietuvos Respublikoje teikimo visuomenei tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999 m. spalio 22 d. nutarimu Nr. 1175 „Dėl Informacijos apie aplinką Lietuvos Respublikoje teikimo visuomenei tvarkos aprašo patvirtinimo“ⁱⁱⁱ, nustatyta tvarka.

PAPLŪDIMIO ĮRENGIMAS

Paplūdimio prieigose matomoje vietoje turi būti įrengtas paplūdimio stendas su schema, kurioje pažymėtos funkcinės zonos. Informaciniame stende turi būti pateikiama aktuali informacija pagal galiojančių teisės aktų nuostatas, įskaitant informaciją apie maudyklos vandens kokybės tyrimų rezultatus, rekomendacijas dėl saugaus elgesio prie vandens telkinių ir vandenyje, paplūdimį prižiūrinčios įstaigos pavadinimą bei kontaktinius duomenis, taip pat kitą lankytojams aktualią informaciją, susijusią su saugiu ir tinkamu naudojimu paplūdimiu.

Aktyvaus poilsio zona turi būti skirta sportinėms, rekreacinėms ir kitoms dinaminėms veikloms, kuriose lankytojai galėtų aktyviai judėti, ar dalyvauja grupinėse veiklose. Ši zona turi būti suplanuota taip, kad būtų saugi, su pakankamu atstumu tarp skirtingų veiklų. Aktyvaus poilsio zonoje gali būti sporto aikštelės, pvz., paplūdimio tinklinio, futbolo, judrių žaidimų erdvės vaikams ir suaugusiems; lauko treniruokliai ar mankštos zona. Ši zona turi būti lengvai pasiekama, bet kartu vizualiai ir funkciškai atskirta nuo pasyvaus poilsio zonos.

Pasyvaus poilsio zona turi būti skirta ramiam, mažo intensyvumo poilsiui, orientuotam į atsipalaidavimą, gamtos stebėjimą ir neintensyvias rekreacines veiklas. Šioje zonoje rekomenduojama sudaryti sąlygas lankytojams ilsėtis be aktyvaus judėjimo, triukšmo ar sportinės veiklos trikdžių. Pasyvaus poilsio zonoje rekomenduojama įrengti: suolus, gultus, pavėses, hamakus ar kitus poilsio elementus. Siekiant užtikrinti lankytojų patogų judėjimą, takai turi būti iš natūralių ar pusiau natūralių dangų, be staigių nuolydžių ar pavojingų vietų, taip pat numatytas prieinamumas žmonėms su negalia. Ši zona turi būti patogiai pasiekama iš maudyklos zonos, bet nebūtinai tiesiogiai su ja susiliejanči.

Paplūdimiuose turi būti užtikrinta besimaudančiųjų sauga, todėl gelbėtojų postas yra svarbi paplūdimio saugos infrastruktūros dalis, užtikrinanti nuolatinę maudymosi zonos stebėseną, operatyvų reagavimą į incidentus ir lankytojų informavimą. Gelbėtojų postas turi būti lengvai pasiekiamas tiek gelbėtojams, tiek avarinėms tarnyboms, todėl turi būti numatytas privažiavimas nelaimingų atsitikimų atvejais. Rekomenduojama pasirinkti vietą taip, kad būtų užtikrinta maksimali maudymosi zonos matomumo aprėptis, užtikrinant, kad postas nebūtų užstojamas augmenijos, statinių ar kitų objektų. Gelbėtojų postas turi būti įrengiamas pakankamame aukštyje, kad gelbėtojai galėtų stebėti tiek pakrantę, tiek vandenį. Siūloma numatyti pirmosios pagalbos vietą bei gelbėjimo inventorių, pritaikytą skubios pagalbos suteikimui ir lankytojų saugumo užtikrinimui.

Rekomenduojama įvertinti poreikį įrengti lieptus, pontonus ar plūduriuojančias konstrukcijas, atsižvelgiant į paplūdimio naudojimo intensyvumą, vandens telkinio ypatumus ir lankytojų poreikius.

Tikslinga vykdyti nuoseklius paplūdimio pakrantės tvarkymo darbus, orientuotus į teritorijos pritaikymą rekreaciniam naudojimui ir ekologinės būklės išsaugojimą. Pakrantės teritoriją rekomenduojama nuosekliai išvalyti, pašalinant nereikalingą augmeniją, trukdančią saugiam judėjimui ar mažinančią matomumą, taip pat šiukšles ir kitas teritoriją teršiančias atliekas, galinčias kelti pavojų lankytojams. Valymo darbai turi būti atliekami naudojant aplinkai nekenksmingas priemones ir vengiant perteklinio natūralios augmenijos šalinimo. Esant poreikiui, rekomenduojama atlikti smėlio papildymą, siekiant atkurti natūralų paplūdimio reljefą ir užtikrinti saugų lankytojų judėjimą. Visi pakrantės paruošimo darbai turi būti atliekami taip, kad nepažeistų vandens telkinio ekologinės būklės; nekeltų grėsmės natūralioms buveinėms, nerštavietėms ar saugomoms rūšims; būtų naudojamos aplinkai draugiškos technologijos ir medžiagos. Rekomenduojama iš anksto suderinti veiklas su atsakingomis institucijomis, siekiant išvengti teisinių ar aplinkosauginių pažeidimų.

Siekiant užtikrinti funkcionalų, saugų ir patogų paplūdimio teritorijos naudojimą rekreaciniais tikslais, rekomenduojama sutvarkyti infrastruktūrą pagal parengtus projektinius sprendinius ir galiojančių teisės aktų reikalavimus. Infrastruktūra turi būti orientuota į lankytojų poreikių tenkinimą, teritorijos prieinamumo didinimą, higienos sąlygų užtikrinimą bei darnų teritorijos pritaikymą intensyviai naudojimui. Rekomenduojama sumontuoti pagrindinius paplūdimio infrastruktūros elementus – persirengimo kabinas, suolus, šiukšliadėžes bei dviračių stovus, sudarant sąlygas patogiam ir tvarkingam teritorijos naudojimui. Taip pat tikslinga įrengti takus iš medžio, betono ar kitų atsparių dangų, pritaikytų intensyviems lankytojų srautams ir saugiam judėjimui teritorijoje. Siekiant užtikrinti tinkamas higienos sąlygas, rekomenduojama įrengti tualetus, numatant tinkamą nuotekų surinkimo ir tvarkymo infrastruktūrą. Taip pat turi būti užtikrinta, kad lietaus nuotekos nepatektų tiesiogiai į maudymosi zoną; tam rekomenduojama įrengti tinkamas nuotekų surinkimo ir nukreipimo sistemas, atitinkančias aplinkosaugos standartus. Tais atvejais, kai paplūdimio teritorija naudojama ir tamsiuoju paros metu, siūloma įrengti apšvietimą.

Aplinkos apsaugos priemonės turi būti integruotos į visą paplūdimio teritorijos planavimo ir eksploatavimo procesą. Atliekų surinkimo vietos turi būti įrengiamos strategiškai, atsižvelgiant į lankytojų srautus ir teritorijos naudojimo intensyvumą. Rekomenduojama parinkti vietas prie pagrindinių įėjimų, takų sankirtų ir poilsio zonų, užtikrinant, kad jos netrukdytų lankytojų poilsiui ir būtų lengvai pasiekiamos priežiūros transportui. Atliekų tvarkymo sprendiniai turi būti aiškiai pažymėti informaciniais ženklais ir piktogramomis, suprantamomis visoms lankytojų grupėms.

Baigiamųjų darbų ir paplūdimio atidarymo etape rekomenduojama atlikti galutinį įrengto paplūdimio būklės vertinimą, siekiant užtikrinti, kad visi infrastruktūros įrengimo ir sutvarkymo darbai būtų įvykdyti pagal patvirtintą projektą, technines specifikacijas ir galiojančių Lietuvos Respublikos teisės aktų, įskaitant statybos techninius reglamentus, higienos normas bei aplinkos apsaugos reikalavimus, nuostatas. Prieš paplūdimio atidarymą turi būti atlikti maudyklos vandens kokybės tyrimai akredituotoje laboratorijoje, įvertinant mikrobiologinius ir kitus privalomuosius parametrus, kaip nustatyta Lietuvos higienos normoje HN 92:2018. Baigus įrengimo darbus, rekomenduojama parengti išsamias paplūdimio eksploatacijos instrukcijas, apibrėžiančias infrastruktūros naudojimo, priežiūros, saugos ir aplinkos apsaugos procedūras, ir perduoti jas institucijai, atsakingai už paplūdimių ir maudyklų administravimą. Taip pat tikslinga sudaryti periodinės priežiūros grafiką, kuriame būtų nustatyti infrastruktūros techninės būklės tikrinimo, aplinkos tvarkymo, vandens kokybės stebėsenos ir kitų privalomų veiksmų periodiškumai, užtikrinant nuoseklų ir teisės aktų reikalavimus atitinkantį paplūdimio eksploatavimą.

Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999 m. spalio 22 d. nutarimas Nr. 1175 „Dėl informacijos apie aplinką Lietuvos Respublikoje teikimo visuomenei tvarkos aprašo patvirtinimo“

ii